

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/151/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010690
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8313010690.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Vargu a prísediacich Ing. Vladimíra Hunteja a JUDr. Miroslava Hodáka, v trestnej veci obžalovaného J. L., pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1 Pv 720/09 zo dňa 06.11.2013, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. septembra 2014 v Humennom, takto

rozhodol:

Súd obžalovaného J. L., X.. XX.XX.XXXX Y. R., V. L. R. XXX/XX, L. X. M., pre skutok, ktorého sa mal podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1 Pv 720/09 zo dňa 6. novembra 2013 tak, že: „obvinený Z. R. ako konateľ spoločnosti Finist Group, s. r. o., Humenné a súčasne ako zamestnávateľ po vzájomnej dohode s obvineným J. L. ako fiktívnym zamestnancom predložil dňa 14.11.2008 Sociálnej poisťovni, pobočka Humenné nepravdivé mesačné výkazy poistného a príspevkov, na základ ktorých obvinený J. L. najmenej v období od 19.09.2008 do 19.10.2008, od 31.10.2008 do 06.03.2009 a od 01.04.2009 do 03.05.2009 zo Sociálnej poisťovne, pobočka Humenné poberal nemocenské dávky, čím svojím konaním spôsobili Sociálnej poisťovni, pobočka Humenné škodu vo výške 2.716,58 eur“,

teda

obžalovaný spoločným konaním s Z. R. mal vylákať od iného príspevkov z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal a to tým, že ho mal uviesť do omylu v otázke ich splnenia a týmto činom mal spôsobiť väčšiu škodu,

čím mal spáchať

spolupáchatelstvom zločin subvenčného podvodu podľa § 20 k § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1 Pv 720/09 zo dňa 6. novembra 2013 oslobodzuje, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku, súd poškodenú Sociálnu poisťovňu, pobočka Humenné, odkazuje s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal na J. L. pre skutok, ktorého sa mal podľa obžaloby sp. zn. 1 Pv 720/09 zo dňa 06.11.2013 dopustiť tak, že „obv. Z. R. ako konateľ spoločnosti Finist Group, s. r. o., Humenné a súčasne ako zamestnávateľ po vzájomnej dohode s obv. J. L. ako fiktívnym zamestnancom predložil dňa 14.11.2008 Sociálnej poisťovni, pobočka Humenné nepravdivé mesačné výkazy poistného a príspevkov, na základ ktorých obv. J. L. najmenej v období od 19.09.2008 do 19.10.2008, od 31.10.2008 do 06.03.2009 a od 01.04.2009 do 03.05.2009 zo Sociálnej poisťovne, pobočka Humenné poberal nemocenské dávky, čím svojím konaním spôsobili Sociálnej poisťovni, pobočka Humenné škodu vo výške 2.716,58 eur“, pričom skutok bol v obžalobe právne kvalifikovaný ako zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona (TZ) spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 TZ.

Obžalobu odôvodnil tým, že zo spáchania trestného činu je obvinený usvedčovaný výpoveďami zástupcov poškodenej Sociálnej poisťovne, výpoveďami svedkov a listinnými dôkazmi.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.2.2014, obžalovaný vyhlásil, že je nevinný.

Po vyhlásení obžalovaného, že je nevinný, po opätovnom poučení obžalovaného o jeho právach predseda senátu zisťoval osobné pomery obžalovaného, ktorý uviedol, že je rozvedený, z manželstva nepochádzajú žiadne deti, momentálne žije so svojou družkou, s ktorou vychováva jej maloletú dcéru. Býva v rodinnom dome v Belej nad Cirochou.

Počas výsluchu obžalovaný uviedol, že ho oslovil H. P. H., s ponukou pracovať pre firmu JOMIHA, pričom v tom čase netušil, či ide fyzickú alebo právnickú osobu. Začal vykonávať dohodnutú prácu a v roku 2008 mu zo strany zamestnávateľa bol predložený dodatok k pracovnej zmluve, v zmysle ktorého sa skrátil pracovný čas na 4 hodiny

denne s odôvodnením, že nastala hospodárska kríza. V dôsledku podpísaného dodatku poklesol jeho príjem a preto začal uvažovať o odchode do zahraničia, no opäť ho oslovil H. P. H. s ponukou, v tom zmysle, že zabezpečí, aby mal príjem taký, aby nemusel odchádzať do zahraničia za prácou a že mu dá prácu navyše a preto mu dal podpísať ďalšiu pracovnú zmluvu. Naďalej teda chodil do firmy JOMIHA pracovať 4 hodiny denne a po tomto pracovnom čase potom doma vykonával generálne opravy drevoobrábacích strojov a vysokozdvížných vozíkov v priestoroch mojej dielne, ktorú má za rodinným domom, pričom stroje na opravu mu domov vozil H. P. H.. Za túto prácu ho H. P. H. vyplácal hotovosťou a to podľa náročnosti opravy, ktorú mal vykonať. Ďalšiu pracovnú zmluvu, podpísal v aute s H. P. H. a to konkrétne tak, že už podpísanú zmluvu mu dal podpísať v dvoch vyhotoveniach, pričom obžalovanému jedno z týchto vyhotovení odovzdal. Obžalovaný v tom čase som nevedel, kto túto zmluvu podpísal za zamestnávateľa - za Finist Group, s.r.o..

Obžalovaný ďalej uviedol, že pri podpísaní zmluvy tam uvedenému druhu práce nevenoval pozornosť, pracoval ako robotník a preňho je dôležitá dohodnutá práca a pláca. Pracovnú zmluvu si podrobne prečítal až v čase, keď začalo vyšetrovanie. Nezaujímalo ho personálne pozadie spoločnosti Finist Group, s. r. o., nakoľko odmena za prácu mu bola vyplácaná tak, že dostával hotovosť za jednotlivé opravy strojov a to podľa náročnosti opravy a to výlučne od H.C. P. H.. Z. R. videl asi iba dvakrát aj to vždy v spoločnosti p. P.F. H.. V tom čase som jeho meno ani nepoznal. Túto osobu si s menom R. stotožnil až počas vyšetrovania. Prvýkrát sa dozvedel o nejakých nezrovnalostiach, keď bol predvolaný ako svedok vo veci Finist Group, s. r. o.. Pýtal sa preto P. H., že čo sa deje a so R. sa nekontaktoval. Až vtedy sa od P. H. dozvedel, že konateľom Finist Group, s. r. o. je R.. Pri tomto rozhovore mu P. J. ovedal, aby vypovedal o tom, ako to naozaj bolo len s tým, že aby som miesto jeho mena uvádzal meno p. R., pretože on je konateľom Finist Group, s. r. o.. Na základe uvedeného rozhovoru takto vypovedal pred vyšetrovateľom.

Súd postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, požiadal obžalovaného o vysvetlenie rozporov medzi jeho výpoveďou v prípravnom konaní zo dňa 05.03.2010 a výpoveďou prednesenou na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný rozpor v spomínaných výpovediach týkajúci sa osoby Z. R., ktorého vo výpovedi pred vyšetrovateľom označil za osobu vystupujúcu za Finist Group, s. r. o. tak, že túto osobu vo svojej výpovedi označil na pokyn H. P. H., ktorý mu pred výsluchom povedal, že skutočným oficiálnym konateľom Finist Group, s. r. o. je práve Z. R.. Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní obžalovaný zdôraznil, že do styku prichádzal iba s H. P. H., ktorý mu zabezpečoval prácu pre Finist Group, s. r. o. vo forme vykonávanie generálnych opráv drevoobrábaciech strojov a vysokozdvížných vozíkov. V prípadoch, kedy bol uznaný dočasne práceneschopným doklady o tom odovzdával H. P. H., s ktorým riešil aj všetko formálne pracovnoprávne záležitosti. O tom, že Finist Group, s. r. o. neuhrádza svoje záväzky plynúce z postavenia zamestnávateľa

sa dozvedel až počas vyšetrovania. Obsah výpovede obžalovaného bol v celom rozsahu potvrdený výpoveďou svedka Z. R., ktorý zdôraznil, že v spoločnosti Finist Group, s. r. o. bol iba nastrčenou osobou po dohode s H. P. H., ktorý celú činnosť Finist Group, s. r. o. organizoval. O tom, že Finist Group, s. r. o. má nejaký vzťah s obžalovaným sa dozvedel až od vyšetrovateľa.

Súd zisťoval dôvod práceneschopnosti obžalovaného a spôsob kontroly dodržiavania liečebného režimu. Obžalovaný uviedol, že dôvodom jeho práceneschopnosti v prvých dvoch prípadoch bol problém chrbtice a následne ľavého ramena, ktorý súvisel s povahou práce na pile, kde rezal veľkoobjemové kmene. V prvom období išlo o rehabilitačnú liečbu a keď sa problémy neskôr obnovili bol liečený medikamentózne injekciami. Posledné skúmané obdobie bol práceneschopný v dôsledku ochorenia. Zo strany Sociálnej poisťovne nebola vykonaná kontrola liečebného režimu a zo strany zamestnávateľa ho navštívil H. P. H. a potom aj H. P. H. R., ktorý sa informovali kedy sa vráti do práce.

Ako svedok vypočutý Z. R. uviedol, že v celom prípade bol zainteresovaný H. P., ktorý robil všetky úkony za Finist Group, s.r.o. a s ním sa svedok dohadoval, pričom sa L. nekontaktoval. Svedok bol len formálnym konateľom spoločnosti, pretože všetky veci za firmu robil P. H. H..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.04.2014 bola ako svedkyňa vypočutá C. R., ktorá pre spoločnosť JOMIHA, s. r. o. spracovávala účtovníctvo. Za spoločnosť vo vzťahu k nej konal p. P. R. C. H. C. J.. P. E.. Výstupy z účtovníctva a doklady pre sociálnu poisťovňu a zdravotné poisťovne zasielala ona. Uvedené osoby jej predkladali doklady o pracovnej neschopnosti zamestnancov a tieto postúpila sociálnej poisťovni. Pre Finist Group, s. r. o. účtovníctvo nevedla.

Na tomto hlavnom pojednávaní bola ako svedkyňa vypočutá L.. E. P., ktorá uviedla, že jediným spoločníkom spoločnosti JOMIHA, s. r. o. bol jej manžel, ktorý zomrel v roku 2013. O spoločnosti Finist Group, s. r. o. nemala žiadne vedomosti. Dodržiavanie liečebného režimu počas dočasnej práceneschopnosti zamestnancov JOMIHA, s. r. o. vykonávali tak, že niekoľkokrát navštívili práceneschopného zamestnanca a nikdy nezistili zneužívanie práceneschopnosti zo strany zamestnancov.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20.08.2014 bola ako svedkyňa vypočutá E.. L. O., pracovníčka Sociálnej poisťovne na pracovnej pozícii vedúcej vymáhania pohľadávok, ktorá potvrdila dočasnú práceneschopnosť obžalovaného s tým, že za obdobie od 19.09.2008 do 19.10.2008, od 31.10.2008 do 06.03.2009 a od 01.04.2009 do 03.05.2009 mu bola vyplatená dávka nemocenského poistenia ako zamestnancovi Finist Group, s. r. o. a súčasne ako zamestnancovi JOMIHA, s. r. o. Bola mu vyplatená celková suma z titulu pracovného pomeru spoločnosti Finist Group, s. r. o. vo výške 2.716,58 eur a z titulu pracovného pomeru spoločnosti JOMIHA, s. r. o. suma vo výške 175,76 eur.

Svedkyňa ďalej potvrdila, že spoločnosť Finist Group, s. r. o. bola konateľom Z. R. prihlásená do registra zamestnávateľov po zákonom stanovenej 8 - dňovej lehote a rovnako tak bol oneskorene prihlásený zamestnanec J. L.. Zamestnávateľ Finist Group, s. r. o. výkazy za mesiace jún, júl, august, september roku 2008 predložil až dňa 14.11.2008. Svedkyňa uviedla, že zamestnanec, ktorý je v pracovnom

pomere u zamestnávateľa nemá žiadne špeciálne povinnosti vo vzťahu k Sociálnej poisťovni, pretože iba zamestnávateľ je podľa zákona o sociálnom poistení povinný nahlasovať akýkoľvek údaj a jeho zmenu týkajúcu sa zamestnanca Sociálnej poisťovni. Svedkyňa ďalej potvrdila, že dávka nemocenského poistenia je priznaná (pokiaľ zamestnávateľ predkladá mesačné výkazy) bez ohľadu na to, či tieto odvodové povinnosti následne plní.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.08.2014 súd v súlade s § 263 ods. 1 Trestného poriadku, vykonal dokazovanie prečítaním výpovedí svedkov:

D. L. (čl. 29) - od 03.03.2009 zapísaný v obchodnom registri ako jediný spoločník a jediný konateľ Finist Group, s. r. o., obchodný podiel nadobudol od Z. R., ktorý mu neodovzdal žiadnu účtovnú evidenciu spoločnosti. Iba z ústneho podania vedel, že J. L. má mať z Finist Group, s. r. o. uzavretú pracovnú zmluvu.

E. Y. (čl. 35) - zamestnanec JOMIHA, s. r. o. v období august až október 2008, v mesiaci október 2008 práceneschopný. V mesiacoch august a september 2008 pracoval pri drevoobrábacom stroji spolu s J. L. v riadnych ranných smenách od 06.00 hod. do 14.00 hod. J. L. mu nikdy nepovedal o tom, že by mal mať ešte nejakú inú prácu.

C. F. (čl. 38) - zamestnanec JOMIHA, s. r. o. ukončil pracovný pomer v novembri 2008. Pracoval v osem hodinových smenách od 06.00 hod. do 14.00 hod. J. L. pozná, pracoval tam v rovnakom čase pričom on robil na uhlovej pile.

E. L. (čl. 41) - zamestnanec JOMIHA, s. r. o. do októbra 2008. Uviedol, že ak zamestnávateľ zohnal drevo, zamestnanci mali pracovnú náplň. Ak zamestnávateľ drevo nezohnal, tak pracovali na kratšiu dobu a niekedy aj nerobili. J. L. pozná, bližšie o ňom nevedel nič uviesť.

J. Š. (čl. 44) - zamestnanec JOMIHA, s. r. o. pracoval s J. L. od 06.00 hod. do 14.00 hod. Ak bolo menej práce, tak do 12.00 hod. Potvrdil, že J. L. sa vyznal v drevoobrábacích strojoch.

V. P. G. (čl. 289) - spoluvlastník budovy na Ulici Staničnej 11 v Humennom. Potvrdil, že Finist Group, s. r. o. mala prenajatú jednu kanceláriu v budove a všetky veci týkajúce sa Finist Group, s. r. o. s ním vybavoval H. P.F.. Z. R. nepoznal.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.09.2014 súd vykonal dokazovanie podľa § 269 Trestného poriadku, prečítaním listinných dôkazov: výkaz nedoplatkov čl. 80, predpis poisťného čl. 82-85, vyčíslenie nemocenských dávok čl. 86-90, registračný list zamestnávateľa Finist Group, s. r. o. a výkazy poisťného čl. 91-93, mesačné výkazy poisťného JOMIHA, s. r. o., čl. 133-224, pracovná zmluva čl. 225, dohoda o skončení pracovného pomeru čl. 26, rozhodnutie o priznaní nemocenského čl. 227-230, časť registrového spisu Finist Group, s. r. o. (obchodný register) čl. 231-254, výpis z OR čl. 260-261, charakteristika čl. 320-323, správa obec Belá nad Cirochou, listinné dôkazy v spisovom prehľade uvedené pod čl. 49-79 zabezpečené v priebehu konania pred súdom zo spisu sp. zn. 1T/149/2013, teraz na čl. 398-430, preukaz o vykonaní kvalifikačnej skúšky čl. 458-459, odpis RT a lustrácie zo dňa 17.09.2014.

Po ukončení dokazovania prokurátor v záverečnej reči navrhol uznať obžalovaného za vinného zo skutku uvedeného v obžalobe s tým uvedenou právnou kvalifikáciou, za čo mu navrhol uložiť podmienený trest odňatia slobody na tri roky so skúšobnou dobou určenou na tri roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu s povinnosťou nahradiť škodu poškodenej sociálnej poisťovni.

Obhajca obžalovaného poukázal na skutkovú vetu uvedenú v obžalobe a zdôraznil, že v konaní nebolo preukázané, že by medzi obžalovaným a Z. R. došlo k vzájomnej dohode tak, ako je uvedené v obžalobe. Obžalovaný mal uzavretú pracovnú zmluvu so spoločnosťou Finist Group, s. r. o. na základe ktorej vykonával opravy strojov, ktoré mu nosil na opravu neb. H. P. H.. O skutočnosti, že zo strany jeho zamestnávateľa neboli uhrádzané odvody, nemal obžalovaný vedomosť. Poukázal na ustanovenie § 109 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, podľa ktorého nárok

na dávku zamestnanca nezávisí od splnenia povinnosti zamestnávateľa platiť a odvádzať poisťné. Obžalovaný ako zamestnanec počas pracovného pomeru nemal žiadne povinnosti voči sociálnej poisťovni. Obhajca navrhol, aby súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil v celom rozsahu aplikujúc zásadu „pri pochybnostiach v prospech obžalovaného“.

Obžalovaný v rámci záverečnej reči zdôraznil, že celý život sa živil poctivou prácou. Nikdy si nepripúšťal, aby musel stáť pred súdom, pretože žil poctivo. Uviedol, že nevie, prečo by on ako človek, ktorý je zamestnaný, mal platiť a pykať za chyby, ktoré spôsobil zamestnávateľ. Posledným slovom vyjadril, že je nevinný.

J. L. bol obžalovaný pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona (TZ) spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 TZ.

Podľa § 225 ods. 1 TZ, subvenčný podvod spácha ten, kto vyláka od iného dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia.

Podľa § 225 ods. 4 písm. a) TZ, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1, 2 alebo 3 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Ustanovenie § 225 TZ zabezpečuje ochranu verejným rozpočtovým zdrojom a sankcionuje vylákание analyzovaných finančných prostriedkov, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré páchatel nespĺňa. Pritom páchatel koná tak, že uvádza iného do omylu v otázke ich splnenia. Postupuje teda tým spôsobom, že v žiadosti, resp. súvisiacich podkladoch uvedie nepravdivé alebo hrubo skreslené údaje alebo zamlčí podstatné údaje.

Podmienky nároku na nemocenské upravoval zákon č. 461/2003 Z.z., o sociálnom poistení v znení účinnom tempore criminis (v čase spáchania skutku) takto:

§ 33

(1) Zamestnanec a povinne nemocensky poistená samostatne zárobkovo činná osoba majú nárok na nemocenské, ak boli pre chorobu alebo úraz uznaní za dočasne práceneschopných na výkon zárobkovej činnosti alebo im bolo nariadené karanténne opatrenie podľa osobitného predpisu (ďalej len "dočasná pracovná neschopnosť").

(2) Dobrovoľne nemocensky poistená osoba má nárok na nemocenské, ak jej vznikla dočasná pracovná neschopnosť a v posledných dvoch rokoch pred vznikom dočasnej pracovnej neschopnosti bola nemocensky poistená najmenej 270 dní.

§ 34

(1) Zamestnancovi vzniká nárok na nemocenské od 11. dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnéj osobe a dobrovoľne nemocensky poistenej osobe vzniká nárok na nemocenské od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Nárok na nemocenské zaniká dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti, najneskôr uplynutím 52. týždňa od vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti (ďalej len "podporné obdobie"), ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Zamestnancovi vzniká nárok na nemocenské od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti, ak dočasná pracovná neschopnosť vznikla v ochrannnej lehote.

(3) Ak zamestnancovi zaniklo nemocenské poistenie v období dočasnej pracovnej neschopnosti, v ktorom má nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti podľa osobitného predpisu, 51) má nárok na nemocenské odo dňa nasledujúcho po dni zániku nemocenského poistenia.

(4) Do podporného obdobia sa započítavajú aj predchádzajúce obdobia dočasnej pracovnej neschopnosti, ak patria do obdobia 52 týždňov pred jej vznikom.

(5) Predchádzajúce obdobia dočasnej pracovnej neschopnosti sa nezapočítavajú do podporného obdobia, ak nemocenské poistenie trvalo aspoň 26 týždňov od skončenia poslednej dočasnej pracovnej neschopnosti a poistencovi počas tohto obdobia nemocenského poistenia nevznikla dočasná pracovná neschopnosť. Do podporného obdobia sa nezapočítava obdobie nariadeného karanténneho opatrenia.

(6) Poistenkyňa, ktorá je dočasne práceneschopná v období šiestich týždňov pred očakávaným dňom pôrodu určeným lekárom, zaniká nárok na nemocenské od začiatku šiesteho týždňa pred očakávaným dňom pôrodu určeným lekárom, ak jej vznikol nárok na materské.

§ 35

Poistenec nemá nárok na výplatu nemocenského za dni, počas ktorých má nárok na výplatu materského.

§ 36

Poskytovanie nemocenského

Nemocenské sa poskytuje za dni.

§ 37

Výška nemocenského

(1) Výška nemocenského zamestnanca je 55 % denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 55 alebo pravdepodobného denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 57, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Výška nemocenského zamestnanca, ktorému dočasná pracovná neschopnosť vznikla v ochrannej lehote, zamestnanca, ktorému zaniklo nemocenské poistenie v období dočasnej pracovnej neschopnosti, povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnnej osoby a dobrovoľne nemocensky poistenej osoby, ak tento zákon neustanovuje inak, je v období

a) od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti do tretieho dňa dočasnej pracovnej neschopnosti 25 % denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 55 alebo pravdepodobného denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 57 a

b) od štvrtého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti 55 % denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 55 alebo pravdepodobného denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 57.

§ 38

Vylúčenie nároku na výplatu nemocenského

Poistenec nemá nárok na výplatu nemocenského odo dňa porušenia liečebného režimu určeného lekárom do skončenia dočasnej pracovnej neschopnosti, najviac v rozsahu 30 dní odo dňa porušenia liečebného režimu určeného lekárom.

Prípád súbehu viacerých pracovných pomerov upravoval § 58 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, takto:

1) Nárok na nemocenskú dávku sa posudzuje samostatne z každého nemocenského poistenia.

2) Ak vznikne nárok na nemocenskú dávku z viacerých nemocenských poistení, nemocenská dávka sa určí z úhrnu denných vymeriavacích základov na určenie výšky nemocenských dávok z tých poistení, z ktorých vznikol nárok na nemocenskú dávku, a nemocenská dávka sa vypláca len jedna.

(3) Úhrn denných vymeriavacích základov určených podľa odseku 2 je najviac v sume denného vymeriavacieho základu určeného z vymeriavacieho základu podľa § 138 ods. 11 platného v mesiaci, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky.

Dôvod, pre ktorý súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil - nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný - znamená, že totožnosť skutku súd napriek zisteným rozdielom okolností, za ktorých bol spáchaný považuje za zachovaný. Na rozdiel od skutkovej vety obžaloby, súd nepovažuje obžalovaného J. L. za fiktívneho zamestnanca spoločnosti Finist Group, s. r. o. v dôsledku ním zavineného protiprávneho konania. Súd rovnako nezistil, že by obžalovaný predložil Sociálnej poisťovni nepravdivé mesačné výkazy poistného a príspevkov, na základe ktorých obžalovaný v žalovanom období poberal nemocenské dávky - po vzájomnej dohode s vtedajším konateľom spoločnosti Finist Group, s. r. o. Z. R..

Totožnosť skutku je zachovaná v prípade úplnej zhody konania a následku, zhody aspoň v konaní pri rozdielnom následku, zhody aspoň v následku pri rozdielnom konaní, ako aj v prípade, ak konanie alebo následok, príp. oboje budú zhodné aspoň čiastočne, a to za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach. Teória ani prax nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobnom návrhu a výrokom rozhodnutia súdu. Totožnosť skutku v danej veci bola zachovaná v dôsledku spôsobeného následku - nesplnenie povinností spoločnosti Finist Group s. r. o. vo vzťahu k verejným financiám (neplatenie poistného).

Obhajoba obžalovaného prednesená na hlavnom pojednávaní dňa 26.02.2014, v zmysle ktorej pracovnú zmluvu, podľa ktorej mala byť jeho zamestnávateľom spoločnosť Finist Group, s. r. o., obžalovaný podpísal v aute s H. P. H., pričom obžalovanému bolo ponechané jedno vyhotovenie pracovnej zmluvy zo strany zamestnávateľa už podpísané a jeho nezaujímal, kto túto pracovnú zmluvu za zamestnávateľa podpísal a obžalovaný za podstatné náležitosti zmluvy považoval skutočnosť, ktoré mu ústne deklaroval H. P., pretože reálne jeho vnímal ako svojho zamestnávateľa, vyvrátená nebola.

Obžalovaný pracoval v dvoch súbežných pracovných pomeroch pre zamestnávateľa JOMIHA, s. r. o. a u zamestnávateľa Finist Group, s. r. o., v dôsledku čoho bol povinne nemocensky poistený od 2. júna 2008 ako zamestnanec Finist Group, s.r.o., so sídlom Staničná 11, 066 01 Humenné IČO: 36 794 716 a od 1. apríla 2008 ako zamestnanec JOMIHA s.r.o., so sídlom (v čase skutku) Palárikova 1628/27, 069 01 Snina, IČO: 36 738 921.

Išlo o dve na sebe nezávislé pracovné náplne, ktoré obžalovaný realizoval na dvoch rozličných miestach. Pre JOMIHA s.r.o. pracoval na prevádzke píly v Belej nad Cirochou a prácu pre Finist Group, s. r. o. obžalovaný vykonával vo vlastnom obydľí. Skutočnosť, že práca pre Finist Group, s. r. o. nebola vykonávaná v sídle spoločnosti, resp. v prevádzkarni tejto spoločnosti, nespôsobuje fiktívnosť pracovného pomeru v tejto spoločnosti - povedané inak - obžalovanému nemožno klásť za vinu, že náležitosti pracovnej zmluvy s Finist Group, s. r. o., ho nezaujímal a považoval ich za formálne a v žiadnom prípade z toho nemožno vyvodiť jeho úmysel vylákať príspevok z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré J. L. nespĺňal.

Svedkyňa E. L. O., pracovníčka Sociálnej poisťovne na pracovnej pozícii vedúcej vymáhania pohľadávok, na otázku obhajcu, aké povinnosti má zamestnanec voči Sociálnej poisťovni uviedla, že zamestnanec, ktorý je v pracovnom pomere u zamestnávateľa nemá žiadne špeciálne povinnosti vo vzťahu k Sociálnej poisťovni, pretože iba zamestnávateľ je podľa zákon o sociálnom poistení povinný nahlasovať akýkoľvek údaj a jeho zmenu týkajúcu sa zamestnanca Sociálnej poisťovni. Svedkyňa ďalej potvrdila, že dávka nemocenského poistenia je priznaná (pokiaľ zamestnávateľ predkladá mesačné výkazy) bez ohľadu na to, či tieto odvodové povinnosti následne plní.

Súd pri zabezpečení dôkazu výpoveďou svedka z príslušného oddelenia Sociálnej poisťovne postupoval dôsledne podľa § 53 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí nemôže byť splnomocnencom poškodeného ten, kto je naň predvolaný ako svedok.

Súd v priebehu hlavného pojednávania s cieľom zistiť, či práceneschopnosť bola predstieraná (simulovaná) zisťoval, kto a akým spôsobom kontroloval dodržiavanie liečebného režimu J. L., ktorý bol uznaný práceneschopným. Svedkyňa E. L. O. v tejto súvislosti uviedla, že Sociálna poisťovňa má oprávnenie vykonávať kontrolu nad dodržiavaním liečebného režimu. V prípade obžalovaného J. L. nebola vykonávaná žiadna kontrola dodržiavania liečebného režimu a preto Sociálna poisťovňa nemá žiadne poznatky o tom, že by práceneschopnosť J. L. bola iba predstieraná.

Poukazujúc na vyššie uvedené súd vykonané dokazovanie vyhodnotil tak, že obžalovaný nespáchal skutok, ktorý je mu obžalobou kladený za vinu.

Prokurátor by dôkazné bremeno na ňom spočívajúce uniesol iba vtedy (pri skutku uvedenom v obžalobe), ak by preukázal, že obžalovaný J. L. už v čase uzavretia pracovnej zmluvy so zamestnávateľom spoločnosťou Finist Group, s. r. o. (bez ohľadu na to, s kým bola pracovná zmluva prerokovaná) mal v úmysle neskôr predstierať práceneschopnosť a tak vylákať nemocenské dávky.

Súd uzatvára, že uznať vinu J. L. za skutok uvedený v obžalobe by bolo možné iba za predpokladu, že by bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že už dňa 14.11.2008 pri podpise pracovnej zmluvy so spoločnosťou Finist Group, s. r. o. vedel, že v žalovanom období bude predstierať práceneschopnosť, v dôsledku čoho mu budú vyplatené nemocenské dávky. Žiadny dôkaz preukazujúci predstieranú (simulovanú) práceneschopnosť v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom produkovaný nebol.

Rovnako nebol produkovaný žiadny dôkaz preukazujúci zanedbanie povinností ošetrojúceho lekára, postupom ktorého by bol umožnené obžalovanému predstierať práceneschopnosť.

Z toho vyplýva, že obžalovaný (ako aj každý iný človek) v čase, kedy uzatváral pracovnú zmluvu, nemohol predvídať, že v budúcnosti (za trvania pracovného pomeru) ochorie a bude uznaný práceneschopným.

Obžalovaný nenesie žiadnu zodpovednosť za to, že jeho zamestnávateľ neuhrádzal povinné odvody a poistné. Podľa § 141 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., o sociálnom poistení, za zamestnanca odvádza poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové poistenie a poistné na poistenie v nezamestnanosti zamestnávateľ. Zamestnávateľ vykoná zrážku poistného na nemocenské poistenie, poistného na dôchodkové poistenie a poistného na poistenie v nezamestnanosti, ktoré je povinný platiť zamestnanec.

Skutočnosť, že zamestnávateľ túto zákonom stanovenú povinnosť porušil viedla súd k úvahe, že konaním iného páchatelia mohlo dôjsť k naplneniu znakov prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 Trestného zákona. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 8.12.2008, ktorým od Finist Group, s.r.o., so sídlom Staničná 11, 066 01 Humenné IČO: 36 794 716, vymáha poistné a príspevky za jún až október 2008 (čl. 82).

Dôvod, pre ktorý H. P. H. pripravil pracovnú zmluvu medzi Finist Group, s.r.o., so sídlom Staničná 11, 066 01 Humenné IČO: 36 794 716 ako zamestnávateľom a obžalovaným ako zamestnancom, obsahom ktorej bola vyššia mzda obžalovaného mohol spočívať aj v „optimalizácii“ základu dane spoločností Finist Group, s.r.o., nakoľko mzda a odvody sú významnou nákladovou položkou.

Poukazujúc na vyššie uvedené, súd zvažoval rozhodnutie, podľa ktorého zákonného ustanovenia obžalovaného oslobodí. Súd zvažoval oslobodenie obžalovaného spod obžaloby prokurátora pre dôvod uvedený v § 285 písm. a) Trestného poriadku - teda, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, alebo pre dôvod uvedený v § 285 písm. c) TP - teda, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Z výroku rozsudku je zrejmé, že súd sa nakoniec priklonil k dôvodu oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, nakoľko už podľa vyššie uvedeného nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný - avšak podľa názoru súdu totožnosť skutku napriek okolnostiam za ktorých vznikol následok (následkom konania iného páchatela bolo neodvedenie dane a poistného), i keď nie v skutkovej vete uvedený, zachovaná bola.

Pri dôvode, pre ktorý súd obžalovaného v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodil, nie je súd povinný označiť osobu páchatela. Z vykonaného dokazovania však plynie istá miera podozrenia, že za osoby podozrivé zo skutku možno označiť toho času už nebohého H. P. H.. C. Z. R..

Posledným výrokom oslobodzujúceho rozsudku súd rozhodol podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku, tak, že poškodenú Sociálnu poisťovňu odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.